

Aleg. 3.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie dyet i kosztów podróży funkcyjnaruszów Wydziału krajowego i zakładów krajowych.

Wysoki Sejmie!

Dotychczas obowiązują co do dyet i kosztów podróży funkcyjnaruszów Wydziału krajowego i służ:

- a) §. 27. instrukcyi dla Wydziału krajowego;
- b) alegat H. do ustawy służby krajowej;
- c) §. 9. uchwały Wys. Sejmu z dnia 3. stycznia 1874. tyczącej się etatu i płac urzędników i służ Wydziału krajowego.

Zaprzeczyć się nie da, że przepisy te nie odpowiadają już we wszystkim potrzebie, a mianowicie:

1. są porozrzucane w różnych uchwałach sejmowych;
2. zawierają postanowienia tylko dla funkcyjnaruszów Wydziału krajowego, urzędników i służ krajowych, nie zaś także dla funkcyjnaruszów zakładów krajowych;
3. zawierają postanowienia co do jazdy końmi nieodpowiednie, a mianowicie co do użycia ekstrakucy;
4. są niejasne i niewyczerpujące co do należytości za lokomocyę w miejscu siedziby urzędu i w jej bliskości;
5. nie są jasne co do ryczałtowania kosztów w razie dłuższej trwającej misyi;
6. nie zawierają dokładnych postanowień co do czasu, za jaki wynagrodzenie przyznać należy.

Nie jeden już raz przyznanie kosztów urzędowych podróży było przedmiotem uwag w Wys. Sejmie, uwag słusznych, bo opartej na widocznej sprzeczności prawdy z rezultatem przyznania dyet i kosztów podróży na podstawie istniejących przepisów.

Mianowicie na ostatniej sesyi sejmowej dały się słyszeć poważne głosy za rewizyą odnosnych przepisów.

Wydział krajowy nie mógł nie przyznać tym głosom słuszności, bo z nimi zgadzały się doświadczenia, jakie Wydział krajowy w tej gałęzi administracyi sam porobił. Dlatego postanowił Wydział krajowy przedłożyć Wys. Sejmowi projekt nowych przepisów o dyetach i kosztach podróży.

W tym projekcie zatrzymujemy częściowo dawne postanowienia, wprowadzamy zaś główne odmiany w należytościach za podróż końmi i dajemy ściślejsze podstawy do ocenienia należytości przypadające.

Projektem ten załączamy pod ./. i stawiamy

Wniosek

Wysoki Sejm raczy załączony projekt „Przepisów tyczących się dyet i kosztów podróży funkcyjnaruszów przy Wydziale krajowym i zakładach krajowych“ uchwalić.

Lwów 4. Marca 1881.

Marszałek krajowy:

Dr. Mikołaj Zyblíkiewicz w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Przepisy

tyczące się dyet i kosztów podróży funkcyonaryuszów przy Wydziale krajowym i zakładach krajowych.

Dyety.

- §. 1. Marszałkowi krajowemu, Członkom Wydziału krajowego i ich Zastępcom, urzędnikom, aplikantom, dyurnistom i sługom Wydziału krajowego i zakładów krajowych, wydalającym się w celach urzędowych po za miejsce swej posady, należą się koszta utrzymania czyli dyety i koszta podróży.
- §. 2. Tylko za uchwałą Rady Wydziału krajowego mogą być podróże w celach urzędowych przedsięwzięte — pod utratą wszelkiego za nie wynagrodzenia.
- §. 3. Wysokość dziennej płacy czyli dyet wyznacza się:
- a) dla Marszałka krajowego, Członków Wydziału krajowego i ich Zastępców, tudzież dla urzędników z płacą stałą 1500 zł. w. a. i wyżej po 5 zł. w. a. na dzień;
 - b) dla urzędników z płacą stałą 1000 złr. w. a. aż do 1500 złr. w. a. po 4 złr. w. a. dziennie;
 - c) dla wszystkich innych urzędników i aplikantów po 3 złr. w. a. dziennie;
 - d) dla dyurnistów po 2 złr. w. a. dziennie;
 - e) dla sług po 1 złr. 50 ct. w. a. dziennie.
- Po za obrębem granic kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem dyety liczone będą w dwójnasób.
- §. 4. Dzienną płacą opędzane być mają wszystkie koszta utrzymania t. j. wikt, pomieszkanie, opał, światło i t. d. Gdyby zaś sprawa służbowa wymagała niezbędnie oprócz pomieszkania osobnej izby na kancelaryę, wydatek na taką izbę osobno policzony być może.
- §. 5. Urzędnikowi, który wysłany w służbie za miejsce swojej posady zachorował, należy się — za udowodnieniem choroby — dzienna płać i za czas choroby.
- §. 6. Urzędnik, który z miejsca, do którego w celach urzędowych wysłany został wydalą się, czy to we własnej sprawie, czy też w jakiegokolwiek innej sprawie nieurzędowej, traci przez czas wydalenia się dzienną płać, a nadto staje się odpowiedzialnym za samowładne oddalenie się i za wynikłą szkodę.

Koszta podróży.

§. 7. Koszta podróży należą się za podróż z miejsca posady i napowrót.

§. 8. W podróży należy używać przedewszystkiem kolei żelaznych lub statków parowych, a tylko tam gdzie tych środków komunikacyi nie ma, można użyć koni.

§. 9. Za podróż koleją żelazną należy się:

- a) Marszałkowi krajowemu, Członkom Wydziału krajowego i ich Zastępcom I. klasa;
- b) urzędnikom, aplikantom i dyurnistom II. klasa;
- c) sługom III. klasa.

Za podróż statkiem parowym:

- a) Marszałkowi, Członkom Wydziału krajowego i ich Zastępcom, tudzież urzędnikom, aplikantom i dyurnistom I. klasa;
- b) sługom II. klasa;

Za podróż końmi:

- a) Marszałkowi, Członkom Wydziału krajowego, ich Zastępcom, urzędnikom, aplikantom i dyurnistom 1 złr. w. a. od mili i wynagrodzenie za myto;
- b) sługom 50 ct. w. a. od mili i wynagrodzenie za myto.

§. 10. Czy i w jakiej wysokości należy osobom w §. 1. wskazanym wynagrodzić wydatki na utrzymanie i jazdę z budynku urzędowego do miejsca urzędowania, czy to w tem samem mieście, czy też w jego bliskości, orzecze Wydział krajowy w każdym pojedynczym wypadku.

§. 11. Przy wysełaniu urzędników do czynności urzędowych, które prawdopodobnie przez jeden miesiąc w jednym miejscu potrwać, może Wydział krajowy zamiast dziennej płacy z góry oznaczyć pewien ryczałt.

Partykularze.

§. 12. Z odbytej podróży urzędowej, należy najdalej w przeciągu trzech miesięcy po powrocie do miejsca posady, złożyć rachunek pod utratą prawa do wynagrodzenia za koszt utrzymania i podróży.

Wyjątkowo tylko może Wydział krajowy zaasynować zadawnioną kwotę, jeżeli składający rachunek udowodni, że przewłoka nie nastąpiła z jego winy.

Urzędnik, aplikant i dyurnista winien prowadzić podczas całego trwania swej misyi dziennik, w którym z odwołaniem się do spisanych protokołów, dokumentów i aktów wykazać należy czynności każdego dnia przedsięwzięte.

Dziennik ten należy dołączyć do rachunku (partykularza).

§. 13. Rachunek (partykularz) zbadają:

- a) Oddział techniczny co do odległości kilometrowej, wysokości myta i czasu potrzebnego koniecznie do prac technicznych;

b) Oddział rachunkowy co do cyfry, należytości za podróż i co do czasu potrzebnego koniecznie do prac rachunkowych.

Co do innych czynności wyłoży Szef departamentu odnośnego swoje zdanie wraz z swoją opinią nad zdaniem oddziału technicznego i rachunkowego i przedłoży sprawę z odpowiednim wnioskiem Radzie Wydziału krajowego do powzięcia decyzji.

Tylko za czas koniecznie potrzebny do gruntownego i ostatecznego zakończenia sprawy może być przyznana dzienna płaca.

Zaliczki

§. 14.

Na rachunek dziennej płacy i kosztów podróży można asygnować czy to przed rozpoczętą podróżą, czy w czasie trwania misji, czy też po powrocie — stosowną zaliczkę.

Jeżeli wydalenie się w sprawie urzędowej trwa dłużej, można dawać zaliczki ponownie.

§. 15.

Przepisami tymi uchylone zostają wszelkie dotychczas w tym przedmiocie wydane rozporządzenia.